

Petri Hírek

Pócspetri Község
Önkormányzata

2021 év
szeptember hó

6. évfolyam
9. szám

Vadászati Világkiállítás és a Pócspetri Mohos-Menti Vadásztársaság rendezvénye

Pásztor Károly atya 90. születésnapjának hivatalos ünneplése

A főrendezvény a Vadászati Világkiállítás 2021. szeptember 25. és október 14. között várja vendégeit Budapesten, a HUNGEXPO területén.

A rendezvény során interaktív kiállítások, virtuális valóság játékok, nemzetközi előadások és diorámák segítenek megismerni Földünk egyedülálló élővilágát. Hazánk vadászatáról és vadgazdálkodásáról kaphatnak információkat a látogatók, de külön csarnokban bemutatkoznak a világ minden tájáról érkező nemzetek is.

A világkiállítás időszakában vidéken is számtalan kísérőrendezvény zajlik. Szeptember végén Máriapócsra is tanúi lehetünk annak az összejövetelnek, amelyet megyénk öt vadásztársasága, (így a településünk polgármestere Tamás

György által elnökölt Pócspetri Mohos-Menti) rendezett.

A Megyei Vadászkamara elnöke és titkára, a vadásztársaságok vezetői és tagjai megtöltötték a bazilikát.

A világkiállításához méltó, ahhoz kapcsolódó program arra tanította a jelenlévőket, hogy a vadászok, erdők és mezők jó gazdáiként, megérdemlik, hogy alaposabban megismerje őket a közvélemény.

Sokan ítélező módon gondolnak rájuk, mert állatokat ölnek, ám a vadgazdálkodás, a természet védelme érdekében tett erőfeszítéseiket kevésbé veszik figyelembe.

Holott minden vadászról elmondható:

EGY A TERMÉSZETTEL!

És ezért mindannyian tesznek is!

2021.09.06-án ünnepelte 90. születésnapját Pásztor Károly pápai prelátus atya, melynek tiszteletére 2021.09.05-én, vasárnap hálaadó szentmisét szerveztek.

A szentmisét követően a meghitt ünneplés a Búszkeségpontban az Önkormányzat által biztosított színvonalas állófogadással fejeződött be.

Károly atya 21 évig szolgált Pócspetri településen és azóta is jó egészségben, lelkesen helyettesíti a jelenlegi plébánost ha szükség van rá.

Lelki gondozója a 32 fős bentlakásos Idősek Otthonának. Mindig jó közösségi ember volt, alapító tagja a helyi Nyugdíjas Egyesületnek.

Pócspetri település nevében kívánjuk, még adjon a Jóisten számos egészségben eltöltött éveket közöttünk, mindannyiunk örömére. (A civil szervezetek külön is ünnepelték, amelyről az októberi lapszámban beszámolunk.)

**„Amit látsz, az a hír, amit tudsz, az a háttér,
amit érzel, az a vélemény” - Lester Markel**

Máriapócsi Közös Önkormányzati Hivatala

Pócspetri Kirendeltsége

4327. Pócspetri, Iskola utca 13.

Tel: 42/385-673

Ügyiratszám: /2021

Tárgy: Tájékoztató beiskolázási támogatás
igénybeviteléről

Tisztelt Lakosság!

Tájékoztatom, hogy Pócspetri Községi Önkormányzat Képviselő – testülete a szociális rászorultság esetén nyújtható ellátásokról szóló 14/2019 (XI.20.) Önkormányzati rendeletében szabályozta, hogy:

a Pócspetri állandó lakóhellyel rendelkező, nappali tagozatos középiskolás utolsó évfolyamban tanulót, felsőfokú szakképesítést nyújtó (OKJ jellegű) képzés nappali tagozaton tanuló, valamint felsőfokú oktatási intézmény (főiskola, egyetem) nappali tagozatán tanulmányokat folytató személyt évente egy alkalommal beiskolázási támogatásban részesítheti.

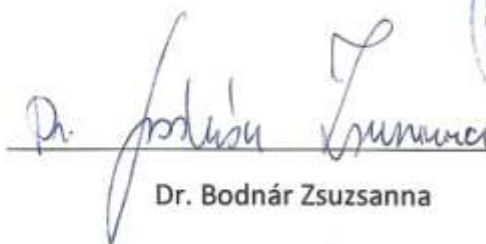
A beiskolázási támogatás megállapítása, kérelem kitöltése és az iskolalátogatási bizonyítvány alapján történik.

Kérelmi lapok a Polgármesteri Hivatalban kérhetőek.

A kérelem benyújtási határideje tárgyév szeptember 15 napja- és október 31 napja közötti időtartam.

A benyújtási határidő elmulasztása jogvesztő.

Pócspetri, 2021.09.09.

Dr. Bodnár Zsuzsanna
jegyző

Svábtalálkozó Mezőfényen

2021 szeptember 18-án és 19-én rendezték meg az idei Svábtalálkozót Nagykárolyban és Mezőfényen a Német Demokrata Fórum megyei szervezetének tagjai.

A program szeptember 18-án Nagykárolyban, a Német Ifjúsági Központban 19.00 órától könyv és filmbemutatóval vette kezdetét. Itt Dr. Rudi Holzberger újságíró, szerző, természetjáró, történész, előadó „Sathmarer Spuren” művét ismerhették meg az érdeklődők.

Szeptember 19-én Mezőfényen, a Német Fórum székhelyén már a Pócspetri küldöttség is részt vett a Mezőfényi barátaink meghívására a Svábtalálkozón.

A helyi római katolikus templomban tartott ünnepi szentmise után gyönyörű felvonulással kezdődött a tartalmas program. A résztvevők, a közreműködők hagyományőrző ruhájukba öltözve vonultak a Kultúrház udvarába.

Nagyon szép bútor kiállítást nézhetünk meg ahol finom kávéval kínáltak meg és még sorsjegyet is kaptunk, amivel szép dolgokat lehetett nyerni. Szép műsorokat láttunk többféle táncot énekeket hallhatunk.

Pócspetri, illetve a Nyugdíjas Egyesületünk is képviseltette magát, az Öregfiúk fellépésével és a Petri Pengetős Citera Zenekar fergeteges műsorával nagy sikert arattunk.

Az udvarban sütötték a Mezőfényi asszonyok a Strudlit, ami nagyon finom volt, és vendégül láttak bennünket finom miccsel, sült kolbással is. Egy kis tánccal már este 10 órakor véget is ért ez a rendkívül színvonalas találkozó.

„Itt van az ősz, itt van újra” kulturális program

Az „Itt van az ősz, itt van újra” műsort megelőzte a 90-éves Pásztor Károly nyugalmazott plébános, Károly atya tiszteletére létrehozott „Álmodjunk Együtt” (Ferenc pápa) Egyháztörténeti Kiállítás megnyitása.

A 80 éves Pénzes László helytörténész kezdeményezte ezt a programot, amelynek megvalósításához csatlakozott a Pócspetri Nyugdíjas Egyesületünk, a Pócspetri Közösségéért Egyesület és az Iránytű Klub. Az Iránytű Klub -zenekar pedig 21 fővel, a nyugdíjasaikkal egyfajta ajándékként a „Mindannyian mások vagyunk” műsort mutatta be, amellyel nem csak a 90 éves Károly atyát, hanem a meglepetéseket fokozva a 80 éves Pénzes László helytörténészt is köszöntötte.

Vajáról, Baktalórántházáról, Kislétáról, önkormányzati, s egyházi, s a határon túlról Pócspetri testvér településéről, Mezőfényről Czier Zsolt vezetésével is érkezett egy civil küldöttség. Nem üres kézzel érkeztek, de erről is részletebben a következő számban lesz szó. Egyébként a nagyszámban jelenlévők többsége a kiállítás megnyitó ünnepséget záró színvonalas állófogadás után is ott maradt. S megtekintette az „Itt van az ősz, itt van újra” műsorban a „Pócspetri a zenélő falu” remek fellépőit, produkcióit.

Az Öregfiúk Dalárdája, a Nyugdíjas Egyesület hagyományőrző csoportja, valamint a Petri Pengetős Citera és Énekegyüttes szokásosan remek hangulatot teremtett. Nem is csoda, hogy sokan táncra is perdültek. Majd ezt a csodálatos napot, a késő estébe nyúló kiscsoportos, kötetlen, baráti beszélgetések zárták.

Útjaink címmel nyílik kiállítás Mezei Zsuzsa és Stefan Gandt munkáiból

Útjaink címmel nyílik kiállítás Mezei Zsuzsa és Stefan Gandt munkáiból szeptember 30-án, szerdán 16 órakor Miskolcon a Szabó Lőrinc Idegennyelvi Könyvtárban. A két művész legújabb munkáit bemutató tárlat az intézmény nyitvatartási idejében november 13-ig tekinthető meg.

Mezei Zsuzsának a korábbi években is nyíltak tárlatai a II. Rákóczi Ferenc Megyei és Városi Könyvtárban, melyeken megmutathatta művészi sokszínűségét, természeti formáit, tájképeit, csendéleteit. A miskolci művész-tanár 1989-től tagja a Zempléni Rajztanárok Alkotó Körének. Sárospatak és Zemplén szépsége, valamint a Bodrog és a Hernád csodás tükröződése meghatározó szerepet tölt be még most is művészetében.

A festőművész 1997-ben kapcsolódott be a rozsnói „Malom” nemzetközi művésztelep munkájába. Mezei Zsuzsa alkotásaiban a természetből kiválasztott elem elveszti tárgyi jelentőségét, a kép struktúrája válik alakító tényezővé. Színhasználatában a tompa akkordú, pasztelles felületek jellemzik, de kedveli egy téma több változatban történő megoldását, trilógia jellegű variálását is.

A másik kiállító művész Stefan Gandt svábs zármazású. 1952-ben született Mezőfényen, ahol az általános iskolai tanulmányait is végezte, majd a közeli nagyvárosban, Nagykárolyban érettségizett 1971-ben.

Rajztanári diplomáját a Temesvári Egyetemen szerezte, 1977-ben. Tagja a Romániai Képzőművészek Szövetségének. Több nemzetközi nívódíj tulajdonosa, valamint 16 nemzetközi alkotótábor szervezője és művészeti vezetője Németországban, Magyarországon és Romániában.

A művész azt vallja, hogy sosem kereszte a stílust, hagyta, hogy a stílus találja meg őt. Grafikáit az elvont, absztrakt világ jellemzi, melyekkel igyekszik különböző érzéseket kifejezni. Többnyire pasztellszíneket használ, olajfestményeket fest, valamint egy kevert technikával is alkot, melyben használ grafikát, tusrajzot, akvarellt vagy éppen pasztellkrétát.

A két művész Útjaink című kiállítását Donát Erika, Miskolc Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatalának önkormányzati-nemzetiségi referense nyitja meg.

Közfoglalkoztatási Kiállítás és Vásár Nyíregyházán

2021. szeptember 23.-án megrendezésre került Nyíregyházán a Kossuth téren az V. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Közfoglalkoztatási Kiállítás és Vásár, amelyen Pócspetri Önkormányzata is kimagaslóan nagy sikerrel példamutatóan képviseltette magát.

**Pócspetri
Önkormányzat Hírlevele**

Felelős kiadó: Tamás György

www.pocspetri.hu

pmhpocspetri@gmail.com

Főszerkesztő: IGFK

kovjanek@gmail.com

Hungaricum Kerékpáros Vártúra a

Kárpát-medencében 6000 km, 600 látnivaló

Otthonról Hazáig program keretében

Kerékpáros Vártúra Szlovéniában Lendván

Otthonról Hazáig program keretében a 3 fős Vártúras csapatunk, Péntes György sporttárs, nejem Kovácsné Tamás Ildikó, és jómagam a 0. napon, 2021.08.16-án korán indulva felautóztunk Máriapócsról Budapestre.

Ott a szervezők szállítóeszközére felpakoltuk a bringáinkat, bennünket pedig a többi túratárssal egy kis busz ki vitt Szlovéniába Gyertyánosra, ahol már várni kellett volna a főszervezőknek. Csak hogy sehol nem volt senki, és a meglehetősen mogorva szállásadó hölgy pedig nem engedte a „főnök” megérkezéséig, hogy elfoglaljuk a szobáinkat. A szállítók pedig kipakoltatták velünk a kerékpárokat és a csomagjainkat a parkolóba, hisz az Ő megbízásuk eddig tartott, így fordultak is vissza. Hosszasan telefonálgattam, míg elértem, és nem kis nehézség árán a helyszínre navigáltam azt a személyt, aki közölte, hogy Ő tulajdonképpen csak a napi programok felelőse, és majd estére érkezik és csatlakozik az a stáb, akik a konkrét túrát bonyolítják. Ez az intermezzo azért előre vetítette, hogy nem lesz problémamentes a túránk.

A kevés alvás, a hosszú út, és a nagy meleg, a bosszantó várakozás sem szegte kedvünket, hogy egy gyors zuhany és átöltözés után bekerekezzünk a szomszédos Lendvára, Muravidék és a szlovéniai magyarok központi településére. A fő látnivalóhoz a város felett magasodó szőlőhegyen épült Lendva Várához pulzust erőteljesen növelő tekeréssel jutottunk fel.

A 12. sz.-ban épült vár 3 évszázadig a

Bánffy családé volt. Mikor férfiágon kihaltak Nádasdyék örökölték. Csak hogy Nádasdy Ferencet a Wesselényi-összeesküvésben való részvételért 1671-ben kivégezték, ezért a lendvai vár és birtok a koronára szállt. Majd Esterházy Pál nádor kapta meg, és ők építtették át azt a 18. sz. elején barokk stílusban a mai formájára. A szabadtéren kiállított modern alkotásoknál hosszan fotózkodtunk, majd legurultunk a felújítás alatt álló Szent Katalin-templomhoz. A mai római katolikus plébániatemplomot a vár korabeli

ura, az Eszterházy család egyik nőtagja építtette. A város lelki központjában sem időzhattünk sokat, mert lehet, hogy egyfajta kárpótlásként, de a szervezők meghívták a csapatot egy csapatépítő csocsóversennyel egybe kötött vacsorára. Így a Lendva-hegy Csonka-dombnak nevezett részén, -hálából a török magyarországi kiűzésének tiszteletére- épített Kápolnához már nem tekertünk fel. S így a török elleni háborúban jeleskedő Hadik Mihály kapitány üvegkoporsóba tett múmiáját sem láthattuk.

Továbbá arról is le kellett tennünk, hogy a pár km. lévő határátkelőn átkelve a terveink szerint elbicajozunk Horvátországba Muraszterdahelyre. A vacsora bőséges és finom volt, a sör hideg, és a csocsózás is jó hangulatba telt, de azért kicsit sajnáltam, hogy eltértünk a terveinktől. Ilyenkor mindig az van bennem, ki tudja, lesz e egyáltalán lehetőségünk, és mikor tudjuk majd pótolni azt, amit aznap elhalasztunk.

Vártúras
beszámoló

Otthonról Hazáig program keretében Kerékpáros Vártúra Lendvától Zalaegerszegig

2021.08.17-én Szlovéniába Gyertyánosról -a morcos szállásadó hölgytől kényszeredett mosolyt nehezen kicsikarva- szemerkélő esőben indultunk Lendvára a Makovecz Imre tervei alapján 2004-ben épített Művelődési ház Színház s Hangversenyteremhez.

Az Otthonról Hazáig program hivatalos megnyitója előtt még volt időnk megcsodálni a földszinten és az előcsarnoki galérián Király Ferenc lendvai szobrászművész alkotásait, valamint Pál Feri modellező fából készült termékeit. Természetesen leginkább gyertyán-, juhar- és diófából készült, egyedi és innovatív dizájnú fa fékekkel, kormányval és pedállal rendelkező működőképes kerékpárán ámultunk el.

Az áramkimaradás megrézfálta a hangosítókat, és az ünnepélyes köszöntésen felszólalókat.

A bemelegítő tornát aláfestő jó hangulatot megteremtő a szabolcsi roma fiatalokból álló Ham ko Ham (Vagyunk akik vagyunk) együttes „Ellopták a biciklim” száma már viszont teljes hangerővel szólt.

Indulás előtt Magyar János polgármester úrnak átadtam a Vártúras kiadványunkat, aki örömmel vette, hogy a Hungaricum Kerékpáros Vártúra a Kárpát-medencében programunk egyik úti célja a szeretett településük. Kifejtette, hogy szívesen látnak és visszavárnak városukba.

Hosszúfalú, és Hídvég érintésével érkezünk meg Dobronakba többségében magyarok által lakott faluba.

A Dobronaki házban nem csak a helytörténeti és néprajzi gyűjteményt tekinthettük meg, hanem helyben frissen sült lángost is elfogyaszthattuk.

Ráadásul mindezt a Dobronaki Nótázók remek előadásával fűszerezve.

Nem csoda, hogy a szomorkás idő elenére jókedvűen még táncra is perdültünk, és az általam eddig még nem használt hangszert, a köcsögdu-dát is kipróbálhattam.

Szécsiszentlászlón áthaladva Domonkosfa Tájházában is fantasztikus fogadtatásban volt részünk. Domonkosfán az 1931-ben épült egykori Kalamár-ház ma tájházként működik. Már maga a Domonkosfai Portának elnevezett épületegyüttes is lenyűgöző volt. A fő- és a melléképületekben megismerkedhettünk a hajdani pálinkafőzéssel, a tökmagköpesztés és a

szárítás fortélyjaival, a kenyérsütéssel és a gabonafajtákkal, továbbá a cekkerkötés, az asztalosműhely és a -cipész túratársunk Pénzes Gyuri legnagyobb örömeire- a cipésműhely titkai-

ba is bepillanthattunk. A néprajzi paraszti és kézműves tárgyak igen színvonalas gyűjteményét, és bemutatását, csak a helyi gyerekek „Ludas Matyi” színű előadása múlta felül, amit vastapssal jutalmaztunk.

Frissítőpontként itt nem csak energiát pótló szendvicsekhez, hanem szomjoltó italokhoz, sörhöz, borhoz is korlátlanul hozzájuthattunk. A kiváló hangulatot az aznap csatlakozó egyik kerékpáros a fotós, és videós felé irányuló artikulátlan üvöltözése árnyékolta be, ami az út során többször megisméltődött, ha nem tetszett valaki, vagy valami.

A következő frissítőpont már Magyarországon, Zalalövőn az egykori Borostyánkő útról nevét kapó Borostyán-tónál volt.

Itt felolvasták az aznapi Zalaegerszegi szállás szoba beosztását, s jött a döbbenet. Ugyanis egy kollégiumi négyágyas szobába kívántak bennünket egy másik házaspárral elhelyezni.

Azonnal jeleztem, hogy csak és kizárólag úgy jelentkeztünk, ha kétágyas szobákat tudnak biztosítani. Addig be sem fizettük a részvételi díjat, míg ezt telefonon, és írásban meg nem ígérték. A félreértések elkerülése végett, én számtalan túra és zarándok út során igénybe vettem akár 60-80 fős (!) tömegszállásokat, és szó nélkül elfogadtam a legnagyobb lepukkant helyeket is. Csakhogy nejem úgy volt hajlandó velem tartani, ha önálló szobákat kapunk. Ráadásul már hosszú ideje kerékpártúrákkal ünnepeljük a házassági évfordulóinkat. S az idén is, a 36. alkalmából tekertünk eSzlovéniából Budapestig. Egyébként úgy vélem, az emberi/házaspári/közösségi kapcsolatokat, nem a gyertyafényes vacsorák, a dinom-dánomok, süttetem a hasam a napon, avagy pocok a wellnessbe, hanem a kihívások erősítik igazán! De a kihívásokba jelen esetben nem akartuk, hogy akaratunktól eltérően bele tartozzon szobamegosztás. Ezért mondtuk, hogy semmi probléma, ha egy több szintes a nyári szünet miatt teljesen üresen álló kolliba gond pár tucat embert elhelyezni, szívesen rendezünk szállást magunknak bárhol a városba. A főszervező megnyugtatóan, hogy megoldják a problémát.

Zalaegerszeg főterén volt a befutónk. A szokásos propaganda díszlet helyett jobb lett volna mosdó használat lehetőségét biztosítani. Az ilyen típusú túrák szervezőinek azért jó lenne tudni, hogy mondjuk 100 km napi szpenzum megtételét követően a résztvevők nem a politikusok beszédeire várnak.

Pláne ha ezek sablonosak, és személyes érzést nem tükröznek. Értem én, hogy fontos a sajtó, és kell hogy a helyi TV-nek a fontos emberekkel műsorok szülessenek, de legalább nyomokba jól lett volna érezni, hogy a kerékpározók is számítanak. Mert ha igazán számítottunk volna, akár a város vezetésének, akár a program szervezőinek, nem a Teleki Blanka kollégiumba szállásolnak el bennünket, hanem mondjuk egy kerékpáros barát helyen, ahol nem kell hosszú és meredek lépcsőkön feltolni a bicajokat, majd az őrzetlen területen hagyni. Ahol nem kell a 3. emeletre felcipelni a csomagokat, és ahol netán biztosított a meleg víz. Ahol nem kell idegeneknek, férfiaknak és nőknek közös szobákba fekdülni, és megpróbálni aludni. Ugyan nekünk megoldották a kérdésünket, csak a módját felejtették el közölni. Azaz más házaspárokat fektettek össze.

Ezeket a problémákat nem feledtette az egyébként nagyvonalú vendéglátás, a Yankee Pub & Pizzériában biztosított bőséges vacsora sem. Így teljesen feleslegessé vált a kvíz és nyereményjáték, és az egyébként színvonalas, -csak nem egy zajos fogyasztáshoz illő- könnyűzenei koncert is. Az addigi jókedvünk már nem tért vissza, és a bizalmunk véglegesen megrendült. Ez nem jelentette azt, hogy a közvetlen lebonyolításba szolgáltatóként bevont személyekkel (fotós, videós, kísérő autókat vezető, csoportot kísérő profi kerékpárosok, és a motoros) bármi gond lent volna. Sőt, Ők lelkiismeretesen jó szándékkal végezték munkájukat, és a túratársak döntő többsége is szimpatikus volt, ami erőt adott, hogy ha már eljöttünk, vágjunk jó képet és menjünk végig az Otthonról Hazáig program tervezett útvonalán.

